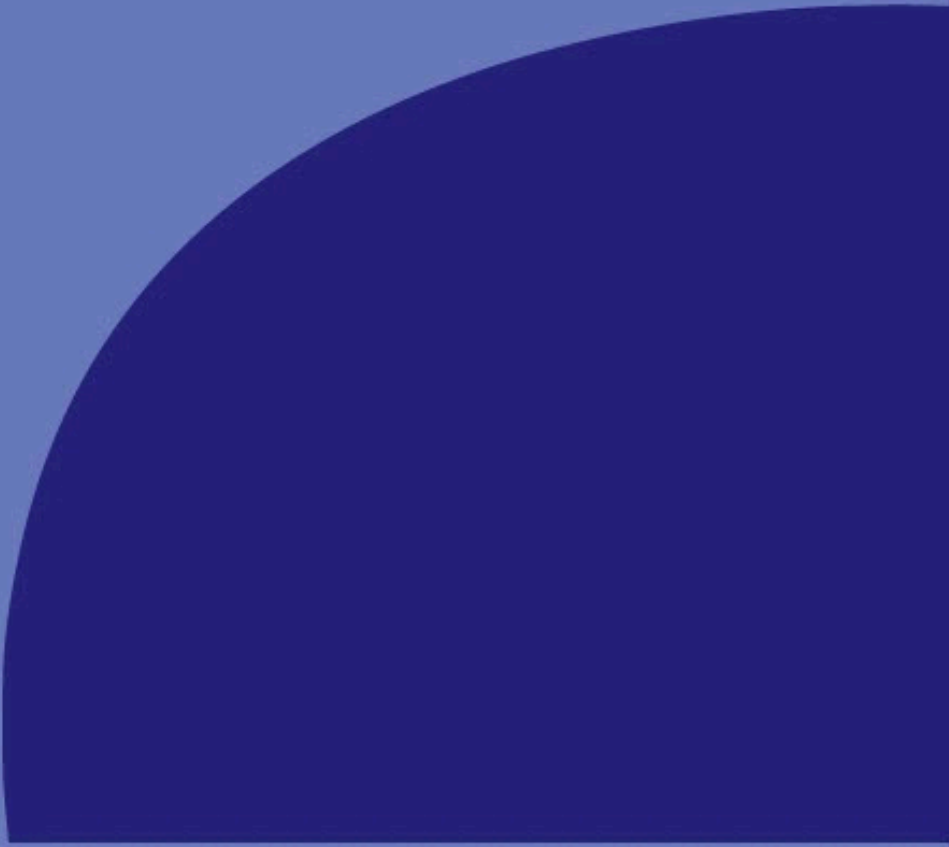

FORMS OF

PRESENCE

1.–18.10.

2026

KÖYSIRATAGALLERIA

LINNANKATU 56

TURKU UAS

Curatorial statement

Forms of Presence: Proximities brings together a collection of works that examine how identities take shape through relations and encounters. The works in the group exhibition of the Professional Media Presence project explore forms of closeness and distance through different media, perspectives and scales. The artists explore how identity is constructed and shaped through relationships with other people, more-than-human beings, the environment, technology, movement, images, and the cycles of life and death. Throughout the works, presence emerges not as a singular condition but as a shifting landscape of connections, tensions, and mutual dependencies. The works and their interrelations unfold across the gallery space and extend beyond it.

Proximities: closeness, distance and togetherness

The works in the exhibition move across different scales of proximity. Some remain close to the body, unfolding through gesture and the performer's movement. Others reach past the human altogether, creating ecologies that have their own distinct presence, and some stretch even further - to places impossible to physically reach, only comprehensible through mediated images. The exhibition thus presents different distances of encounter through which presence becomes possible.

From all of this emerges the question of framing: it is selective, constructed, and never neutral. Even the closest encounter is preceded by layers of preparation before meeting the viewer. The further away the idea is, the more layers of translation it might need. Or does it? Who sets the frame? As much as a body located close by can feel intimate, an idea seemingly very distant, can seem direct and approachable.

Proximity, here, is not just spatial. It is relational, perceptual and embodied.

Co-curatorial group of the exhibition: Suvi Lehtinen, Kirsi-Marja Moberg, Anni Sundbacka, Leda Vaneva & Anna Kuusela

Kuraattorien sanat

Forms of Presence: Proximities kokoaa yhteen teoksia, jotka tarkastelevat, kuinka identiteetit muotoutuvat suhteissa ja kohtaamisissa. Professional Media Presence -hankkeen ryhmänäyttelyn teokset tutkivat läheisyyden ja etäisyyden muotoja eri medioiden, näkökulmien ja mittakaavojen kautta. Taiteilijat tarkastelevat, kuinka identiteetti rakentuu ja muovautuu suhteissa toisiin ihmisiin, ei-inhimillisiin olentoihin, ympäristöön, teknologiaan, liikkeeseen, kuviin sekä elämän ja kuoleman kiertokulkuihin. Teoksissa läsnäolo ei näyttäydy yhtenäisenä tilana, vaan jatkuvasti muuntuvana yhteyksien, jännitteiden ja keskinäisten riippuvuuksien maisemana. Teokset ja niiden väliset suhteet avautuvat galleriatilassa ja ulottuvat sen ulkopuolelle.

Läheisyys, etäisyys ja yhteys

Näyttelyn teokset liikkuvat läheisyyden eri mittakaavoissa. Osa pysyy lähellä kehoa, avautuen eleen ja esiintyjän liikkeen kautta. Toiset ulottuvat inhimillisen tuolle puolen, luoden ekologioita, joilla on oma erillinen läsnäolonsa, ja jotkut kurkottavat vielä kauemmas - paikkoihin, joihin on mahdotonta fyysisesti päästä ja jotka avautuvat vain välitettyjen kuvien kautta. Näyttely esittää näin erilaisia kohtaamisen etäisyyksiä, joiden kautta läsnäolo tulee mahdolliseksi.

Kaikesta tästä nousee esiin kehystämisen kysymys: se on valikoivaa, rakennettua eikä koskaan neutraalia. Jopa läheisintä kohtaamista edeltää useita valmistelun kerroksia ennen kuin se saavuttaa katsojan. Mitä kauempana ajatus on, sitä useampia tulkinnan kerroksia se saattaa tarvita. Vai tarvitseeko? Kuka asettaa kehyksen? Yhtä hyvin kuin lähellä oleva keho voi tuntua intiimiltä, näennäisen kaukainen ajatus voi tuntua suoralta ja lähestyttävältä.

Läheisyys ei ole vain tilallisuutta. Se on suhteellista, aistimuksellista ja ruumiillista.

Kuraattorityöryhmä: Suvi Lehtinen, Kirsi-Marja Moberg, Anni Sundbacka, Leda Vaneva & Anna Kuusela

Alexandra Stroganova

Fluid Identity (2025-2026)

Video installation, cyanotype, mixed media.

This video work explores the fluidity of identity through cyanotype animation. The piece unfolds as a sequence of shifting blue impressions, where bodies, traces, and forms appear and dissolve. Working with the unpredictability of the cyanotype process, the animation embraces transformation, instability, and becoming, allowing identity to remain unfixed—emerging through light, water, and time rather than stable representation.

Videoteos tutkii muuttuvaa identiteettiä syanotypia-animaation keinoin. Teos etenee sarjana sinisen sävyjen liukumia, joissa kehot, jäljet ja muodot ilmestyvät ja haihtuvat. Työskennellen syanotypia-prosessin arvaamattomuuden kanssa, animaatio syleilee muutosta, epävakautta ja uudeksi tulemistä, antaen identiteetin pysyä kiinnittymättömänä - ilmestyen valon, veden ja ajan myötä, pysyvän representaation sijaan.

Photo: Jessica Franzen

"We are all in this together, but we are not one and the same" (2025)

Cyanotype

The work is a series of twelve cyanotypes depicting Malva leaves marked by insect feeding. Each cyanotype was exposed to sunlight for different time lengths, resulting in varying colour intensities. It reflects on coexistence and identity as relational and porous, formed through shared environments and interspecies encounters.

Teos on kahdentoista syanotypian sarja, joka kuvaa hyönteisten syömiä malvan lehtiä. Syanotypiat olivat auringonvalossa eri pituisia aikoja, mikä johti värien vaihtelevaan voimakkuuteen. Teos pohtii rinnakkaiseloa ja identiteettiä suhteellisina ja huokoisina tiloina, jotka muotoutuvat jaettujen ympäristöjen ja lajien välisten kohtaamisten kautta.

Alexandra Stroganova (b. 1990) is a Helsinki-based transdisciplinary artist exploring the entanglements of nature and culture, human and more-than-human worlds. Informed by new materialism and hydrofeminism, her research-based practice engages material agency, care, and sustainability through analogue and alternative photography, video and installations. She holds an MA in Nordic Visual Studies and Art Education from Aalto University, with a minor in Visual Culture, Curating, and Contemporary Art. Her work has been exhibited in Finland and developed through international artist residencies.

Alexandra Stroganova (s.1990) on Helsingissä työskentelevä monialainen taiteilija, joka tutkii luonnon ja kulttuurin, ihmisen ja ihmisen ylittävän maailman yhteen kietoutumista.

Uusmaterialismin ja hydrofeminismin inspiroimana hänen tutkimuksellinen työskentelynsä käsittelee materiaalin toimijuutta, huolenpitoa ja kestävyyttä analogisen ja vaihtoehtoisen valokuvan, videon ja installaatioiden kautta.

Hänellä on maisterin tutkinto Aalto-yliopistosta pääaineenaan Nordic Visual Studies and Art Education (NoVA), sivuaineena visuaalinen kulttuuri, kuratointi ja nykytaide. Hänen töitään on ollut esillä Suomessa, ja työskentely on kehittynyt myös kansainvälisten residenssien yhteydessä.

Tuulia Soininen

Tuoni (2026)

Duration: 5.57

Choreography and video: Tuulia Soininen

Performer Merri Heikkilä

Sound design: Konsta Leinonen

Supported by: Taiteen edistämiskeskus

Tuoni is a sensitive dance film about a mythological male figure and his connection to the Finnish national landscape. The film lingers at the thresholds of the otherworld and our relationship with nature, set in a vanishing forest landscape. The creation of the work was an exploratory, site-responsive process in which the landscape acted as an active collaborator through choreography and object manipulation. The process examined national imagery, masculine representations, and the Finnish relationship to nature through a critical queer female gaze.

Photo: Ville Kurki

Tuoni on herkkä tanssielokuva mytologisesta mieskuvasta ja sen yhteydestä suomalaiseen kansallismaisemaan. Elokuva vaipuu tuonpuoleisuuden ja luontosuhteen rajamaille katoavassa metsämaisemassa. Teoksen tekeminen oli tutkiva ja paikkasidonnainen prosessi, jossa maisema toimi aktiivisena yhteistyökumppanina koreografian ja esinemanipulaation kautta. Prosessi tarkasteli kriittisen queer-naiskatseen kautta kansalliskuvastoa, mieskuvaa ja suomalaista luontosuhdetta.

Tuulia Soininen (b. 1995) is a dance and video artist from Orivesi, Finland. She works at the intersection of political art, feminism, and ethical practices. She holds a BA (Hons) in Dance and Choreography from Falmouth University in England, and a Master's in Choreography from Codarts and Fontys in the Netherlands. She is a multiple award-winning dance filmmaker, and her films have toured in over 20 countries. Tuulia is an emerging freelance artist and known as a bold yet gentle feminist artistic voice, unafraid to take a stand.

Tuulia Soininen (s.1995) on tanssi- ja videotaiteilija Orivedeltä. Hän työskentelee poliittisen taiteen, feminismin ja eettisten käytäntöjen risteyksissä. Hän on opiskellut tanssia ja koreografiaa Englannissa, Falmouthin yliopistossa ja suorittanut koreografian maisterin tutkinnon Codarts and Fontysissa Alankomaissa. Tuulia Soininen on voittanut useita palkintoja tanssielokuvillaan, ja hänen elokuviaan on esitetty yli 20 maassa. Tuulia on nouseva freelance-taiteilija, joka tunnetaan rohkeana, mutta lempeänä feministisenä taiteellisenä äänenä, joka ei pelkää ottaa kantaa

Miradonna Sirkka

For Your Eyes Only (2026)

One-channel HD video

Stereo sound

Duration: 10:38 min

Music: Aleksi Kinnunen

Supported by the Arts Promotion Centre Finland

I have 17,316 days of life left, based on the average life expectancy in Finland.

The calculation does not take climate change or possible war into account.

Webpage: www.miradonnauntildeath.com

For years I have been filming landscapes with a naively dramatic atmosphere. I am interested in people, water and electricity together. The trembling on the screen reminds of the person behind the camera. I'm interested in fabricated intimacy, cuteness and terribleness.

Your message lights up my phone screen in the darkest moment of the night, I miss you. I don't know where else to stuff that.

Minulla on 17 316 päivää elinaikaa jäljellä keskimääräisen suomalaisen elinajanodotteen perusteella.

Laskelmassa ei ole huomioitu ilmastomuutosta tai mahdollista sotaa.

Nettisivu: www.miradonnauntildeath.com

Olen kuvannut vuosien ajan maisemia, joissa on naiivin dramaattinen tunnelma. Kiinnostaa ihmiset, kiinnostaa vesi ja sähkö yhdessä. Tärinä ruudulla muistuttaa ihmisestä kameran takana. Kiinnostaa valehdeltu intiimiys, söpöys ja hirveys.

Viestisi valaisee puhelimeni näytön yön pimeimpänä hetkenä, minulla on sinua ikävä. En tiedä mihin muuallekaan tämän tunkisin.

Miradonna Sirkka (b. 1991) is a Helsinki-based contemporary circus and performance artist, director and performer. Her multidisciplinary works blend performance, video, sound and media art, drawing on pleasure, overwhelming emotions, secret thoughts, human contact and everyday awkwardness. Plasticity, pine forest, femmeness and grittiness recur in her work. She graduated from Turku University of Applied Sciences (circus) and Aalto University (MA, ViCCa), and founded the collective Recover Laboratory. Their works have been shown in Finland and abroad, including Helsinki Festival, New Performance Turku Biennale, Cirko and the CircusNext final.

Miradonna Sirkka (s. 1991) on helsinkiläinen nykysirkus- ja performanssitaiteilija, ohjaaja ja esiintyjä. Hänen monialaiset teoksensa yhdistävät esitystaidetta, videota, ääntä ja mediataidetta. Inspiraatio nousee nautinnosta, suurista tunteista, huippusalaisista ajatuksista, ihmiskontaktista ja arkipäiväisestä kiusallisuudesta. Muovisuus, mäntyinen metsä, femmeys ja roskaisuus näkyvät teoksissa. Hän on valmistunut sirkustaiteilijaksi Turun AMK:n Taideakatemiasta ja taiteen maisteriksi Aalto-yliopistosta (ViCCa) sekä perustanut Recover Laboratory -kollektiivin. Teoksia on nähty Suomessa ja ulkomailla, mm. Helsingin Juhlaviikoilla, New Performance Turku Biennalessa, Cirkolla ja CircusNextin finaalissa.

Kirsi-Marja Moberg

Savumerkki 1 (2024)

Smoke Signals 1

Mixed media, 58 cm x 58 cm x 5,5 cm

Artwork is for sale 500€

Smoke Signals 1 features asemic writing, which is a form of expression based on image-like signs that have no logical linguistic meaning. The artist is interested in what is lost and what is gained when writing is interpreted solely through visual means. In the contemporary world, we are constantly exposed to a continuous flow of images and text online. Yet we rarely reflect on how this saturation affects us. Fast-paced media does not encourage slow thinking or lingering attention. Moberg invites the viewer to pause, to look more closely, and to attend to how communication feels.

Photo: Sirja Moberg

Savumerkki -teos on aseemista kirjoitusta sisältävä visuaalinen runo. Aseeminen kirjoitus on kuvamaisiin merkkeihin perustuvaa ilmaisua, jolla ei ole järjellistä kielen merkitystä. Taiteilijaa kiinnostaa, miten ei-järkisyihin perustuvan tekstin merkitykset välittyvät rytmin, liikkeen ja tilan kautta, sekä mitä tunteita se tavoittaa katsojassa. Mitä viestistä häviää ja mitä tulee lisää kun tulkitsemme kirjoitusta ainoastaan visuaalisuuden kautta. Nykymaailmassa altistumme jatkuvalla kuva- ja tekstivirralla internetissä eikä nopeatempoinen media suosi asioiden äärelle pysähtymistä. Teos muistuttaa meitä pysähtymään, katsomaan tarkemmin ja kiinnittämään huomiota siihen, miltä kommunikaatio tuntuu.

Nimetön visuaalinen runo (2024)

Untitled visual poem

Letterpress, 53 cm x 39 cm.

Artwork is for sale 270€.

Moberg made the artwork in a printmaking workshop using old printing presses and font punctuation. She is fascinated by the asemic writing formed by punctuation marks, as if it were a kind of code, and the bodily experience that reading it evokes. Working with letterpress itself is also slow and requires precision. She feels that working with manual techniques strengthens her artistic identity and she wants to take a stand for slow working processes. Kirsi-Marja Moberg strongly wants to advocate for unrushed, deliberate practices. Today's society emphasizes efficiency and reactivity, but not everyone identifies with that.

Kirjasinpainovedos on tehty grafiikanpajalla käyttämällä vanhoja painokoneita ja kirjakkeiden välimerkkejä. Mobergia kiehtoo välimerkkien muodostama aseeminen kirjoitus, ikään kuin eräänlainen koodi, ja sen lukemisen herättämä kehollinen kokemus. Myös itse työskentely kohopainolla on hidasta ja tarkkuutta vaativaa. Hän kokee, että hitailla klassisilla tekniikoilla työskentely vahvistaa taiteellista identiteettiä ja haluaa ottaa kantaa hitaiden työskentelyprosessien puolesta. Nykyaika korostaa tehokkuutta ja reaktiivisuutta, mutta kaikki eivät identifioitu siihen.

Kirsi-Marja Moberg (b. 1984) is a multimedia artist working in the fields of visual arts and poetry and exploring their intersections. She often works around the theme of melancholy and the unspeakable. Her techniques mainly involve scratchboard, painting and letterpress printing. In recent years Moberg has focused on asemic writing, and she refers to works within this theme as asemic poems. In addition to writing and stage poetry, Moberg's practice expands to video poetry that integrates video art with poetic text and performance. Moberg holds an M.A from Aalto-University, Department of Art and Media.

Kirsi-Marja Moberg (s.1984) on monitaiteilija, jonka työskentelee kuvataiteen ja runouden yhtymäkohdissa. Moberg on kiinnostunut melankolian tunteesta taiteellisen työskentelyn lähtökohtana sekä sanoittamattomuuden teemasta. Kuvataiteessa hän työskentelee raapetekniikalla, maalaamalla ja kirjasinpainolla.

Viime vuosina Moberg on keskittynyt aseemiseen kirjoittamiseen ja kutsuu teemaan kuuluvia teoksia aseemisiksi runoiksi. Kirjoittamisen ja näyttämörunouden lisäksi hänen työskentelynsä laajentuu videorunouteen, joka yhdistää videotaiteen runotekstiin ja esitykseen. Moberg on suorittanut maisterin tutkinnon Aalto-yliopistossa, taiteen ja median laitoksella.

Jenni Honkamaa

Syvänne II – Installation & performance (2024–)

sydän laatikossa

Etching and aquatint on Japanese paper, wood, metal hooks and fishing line

Pajakkakoski

Video projection, silent, loop

Duration: 2 min

Lähellä alttaria

Two photographs printed on foam board

Photography: Vellamo Ikonen

Photo editing: Jenni Honkamaa

The upper photograph may be lifted and moved. Please return it to its original position after viewing.

Ryijy

Living moss

The moss may be gently touched.

The performative element of the work at Köysiratagalleria:

Saturday, 3 October 2026, from 4 pm onwards

Sunday, 4 October 2026, from 4pm onwards

During the approximately 30-minute performance, visitors are free to move around the gallery space. No booking required.

Concept, visual elements (prints, video, moss square), dance: Jenni Honkamaa

Sound design: Lauri Antikainen

Costume and text: Vellamo Ikonen

Photograph: Vellamo Ikonen

Artistic editing of the photograph: Jenni Honkamaa

Syvänne II is a cosmological solo work in a continuous state of transformation, delving into the coexistence of life and death through the experience of the body – both personally and collectively. The work asks how death moves alongside a life being lived, and how an awareness of life's finitude shapes the way we inhabit the present moment.

As an experience, *Syvänne II* is like diving into a deep, muddy-bottomed lake, with light glimmering far above at the surface, the heart pounding and the lungs full of air. The cold water forces us into the present moment and asks us to consider what kind of lives we are living – and what if the sand in the hourglass were about to run out. What would you change?

In the installation, prints depicting heart tissue, living moss, video and photographs exist alongside one another, forming a layered spatial landscape. The performance unfolds in relation to the installation, as the body becomes part of the same landscape. Movement emerges through improvisation and the interplay between the body, sound and space.

The work continues the *Syvänne* series, whose first performative part, *Syvänne (I)*, was presented in 2024 at the Old Mine in Outokumpu as part of Syvisfest 2024.

Syvänne II on jatkuvassa muodonmuutoksessa oleva kosmologinen sooloteos, joka syventyy elämän ja kuoleman rinnakkaiseloon ruumiin kokemuksen kautta – henkilökohtaisesti ja kollektiivisesti. Teos kysyy, kuinka kuolema kulkee eletyn elämän rinnalla ja kuinka tietoisuus elämän rajallisuudesta vaikuttaa tapaamme olla tässä hetkessä.

Katsojakokemuksena Syvännen II on kuin sukeltaminen mutapohjaiseen syvään järveen, jossa valo pilkahtelee kaukana pinnalla, sydän tykyttää ja keuhkot ovat täynnä ilmaa. Kylmä vesi pakottaa hetkeen ja kysymään, millaista elämää elämme – ja mitä jos aika tiimalasissa olisikin lopussa. Mitä sinä muuttaisit?

Installaatiossa sydänekudosta kuvaavat vedokset, elävä sammal, video ja valokuvat asettuvat rinnakkain ja muodostavat kerroksellisen tilan. Esitys tapahtuu suhteessa installaatioon, jolloin ruumis liittyy osaksi samaa maisemaa. Liike syntyy improvisaatiosta sekä ruumiin, äänen ja tilan välisestä vuorovaikutuksesta.

Teos jatkaa Syvännen-teossarjaa, jonka ensimmäinen esityksellinen osa, Syvännen (I), esitettiin vuonna 2024 Outokummun Vanhalla Kaivoksella osana Syvisfest 2024 -festivaalia.

Jenni Honkamaa (b. 1996) is a dance artist from Vantaa, working across Finland in dance and performing arts. Her multidisciplinary practice combines dance, digital media, materials, and visual arts, often at the intersection of performance and installation. Grounded in a continuous exploration of humanity, her work seeks empathy and is guided by gentle values.

She works as a performer, choreographer, teacher, community artist, facilitator, producer, artistic lead of the Tiloissa concept, and leader of the contemporary dance group Välissä. She graduated as a dance teacher from Turku University of Applied Sciences (2019) and as a dancer from Outokumpu Dance Education (2021), with further studies in contemporary dance and choreography.

Jenni Honkamaa (s.1996) on Vantaalta kotoisin oleva tanssitaiteilija, joka työskentelee tanssin, nykytaiteen ja esittävän taiteen parissa. Hänen monitaiteellinen praktiikkansa liikkuu tanssin, installaation, digitaalisen median, materiaalien, visuaalisen työskentelyn ja äänen välillä, luoden usein muuntautuvia tilallisia ympäristöjä, joissa esitys ja installaatio kohtaavat. Hän työskentelee myös tanssijana ja esiintyjänä erilaisissa produktioissa ja yhteistyöprojekteissa.

Honkamaan teokset käsittelevät muutosta, rinnakkaisuutta ja ihmisyyttä. Viime vuosina hän on tutkinut kestävyyttä taiteellisessa työskentelyssä kierrätyksen, muodonmuutoksen ja pitkäkestoisten prosessien kautta. Hänen työskentelyään yhdistää kysymys siitä, mitä ihmisyyys on ja mitä tarkoittaa olla ihminen tässä ajassa.

Taiteellisen työnsä ohella Honkamaa toteuttaa yhteisöllisiä projekteja Tiloissa-konseptin kautta sekä toimii Välissä-nykytanssiryhmän vetäjänä, tuottajana ja esiintyjänä. Hänen taustansa yhdistää koreografian, esitystaiteen, pedagogiikan ja yhteisölähtöiset työskentelytavat. Jenni Honkamaa valmistui tanssinopettajaksi Turun ammattikorkeakoulusta (2019) ja tanssijaksi Outokummun tanssin koulutuksesta (2021), ja hänellä on jatko-opintoja nykytanssissa ja koreografiassa.

Leda Vaneva

Big Beach (2026)

1. Top View (triptych)

Material: graphite on acid-free paper, PLA

Sizes: Approx. 135 x 70 cm, 97 x 82 cm, 135 x 70 cm

2. Coral

Material: graphite on acid-free paper

Size: 120 x 140 cm

3. Wave breakers

Material: PLA

Size: approx. 20 x 20 x 15 cm each

4. Shadow

Material: video

Size: varying

Big Beach is an ongoing series of drawings as the setting for a speculative future in which Mars has become a holiday destination. The series considers what happens when an unfamiliar environment is approached through ordinary desires such as rest, recreation and escape. It reflects on how quickly new landscapes might be interpreted through existing cultural habits, how our perception could be easily shifted. Questions about escapism or exploitation may arise.

Big Beach on jatkuvasti täydentyvä piirrossarja, joka sijoittuu spekulatiiviseen tulevaisuuteen, jossa Marsista on tullut lomakohde. Sarjassa tarkastellaan sitä, mitä tapahtuu, kun vierasta ympäristöä lähestytään tuttujen ja arkisten toiveiden, kuten levon, virkistytymisen ja pakopaikan etsimisen, kautta. Teokset pohtivat, kuinka nopeasti uusia maisemia voidaan alkaa tulkita olemassa olevien kulttuuristen tottumusten läpi ja kuinka helposti käsityksemme ympäristöstä voi muuttua. Samalla teos nostaa esille kysymyksiä eskapismista ja hyväksikäytöstä.

Leda Vaneva is a Helsinki-based artist. Vaneva explores the processes of construction in the observable world, human perceptions and their limitations. Vaneva's pieces revolve around themes like materiality, identity, the connection of the digital and physical realm, hybridity. Leda Vaneva holds MA degrees in New Media (Aalto University, FI) and Photography (National Academy of Art, BG). Vanevas work has been exhibited at a number of venues, like the Bulgaria's National gallery, the National Palace of Culture, Sofia City gallery, Sofia Arsenal Museum of Contemporary Art, HAM Gallery, Kaapelitehdas, and Lapinlahti Gallery in Helsinki, Essl Museum in Klosterneuburg/Vienna, Projektraum Galerie M in Berlin, as well as exhibition spaces in Hong Kong, Barcelona, Eindhoven and Seoul.

Leda Vaneva on Helsingissä työskentelevä taiteilija. Vaneva tutkii havaittavan maailman rakentamisen prosesseja, ihmisen havaintoja ja niiden rajoituksia. Vanevan teokset käsittelevät teemoja, kuten materiaalisuutta, identiteettiä, digitaalisen ja fyysisen maailman yhteyttä ja hybriditeettiä. Leda Vanevalla on maisterin tutkinto uusmediasta (Aalto-yliopisto) ja valokuvauksesta (Kansallinen taideakatemia, Bulgaria). Vanevan töitä on ollut esillä useissa paikoissa, kuten Bulgarian kansalliskalleriassa, Kansallisessa kulttuuripalatsissa, Sofian kaupungin galleriassa, Sofian Arsenalin nykytaiteen museossa, HAM-galleriassa, Kaapelitehtaalla ja Lapinlahden galleriassa Helsingissä, Essl-museossa Klosterneuburgissa/Wienissä, Projektraum Galerie M:ssä Berliinissä sekä näyttelytiloissa Hongkongissa, Barcelonassa, Eindhovenissa ja Soulissa.

Meri Hietala

Pyytää ~ Fråga efter ~ To Ask For (2025-)

Performative costume, ritual tools and musical instruments:
Benin, Finland 2025-2026

Materials: raw cotton, turmeric pigment, ecologically tanned fish leathers, fish scales and vertebrae dyed with natural pigments (including hibiscus, onion skins, and red cabbage), silk, silver chains, found objects, seashells, and nettle fabric.

Video: Pyytaeae I ("To Ask For I") Meri Hietala 2025–2026
(Benin, Finland) Supporters Arts Promotion Centre Finland
(Taïke) Villa Karo – Finnish-West African Centre for Arts and Culture, Benin
Duration: 13 min 2 s

Durational performance

Sat 3.10.2026 between 12-15:30

Sun 4.10.2026 between 12-15:30

Köysiratagalleria

The artist conducts a Peace ceremony, a collective ritual through interaction with the gallery and its visitors. A new language for peace will be born in space and time.

Live performance, documentation and artefacts. Sacred ceremonial performance costume with magical objects.

Taiteilija luo rauhanseremonian, kollektiivisen rituaalin vuorovaikutuksessa gallerian ja sen vierailijoiden kanssa. Uusi rauhan kieli syntyy tilassa ja ajassa. Live-esitys, dokumentaatio ja jäännökset. Pyhä seremoniallinen esitysasua ja taikakalut.

Meri Hietala (b. 1980) is an multidisciplinary artist, working internationally on performance, sound and environmental art. Her artistic practice explores fertility, waste, dreams, water, ancestral lineages, interconnectedness, social norms and skins as breathing borders. Hietala has exhibited in solo and group shows and created public installations, sound and performance art actions in Europe and Australia since 2007. She has received numerous grants from Art and Culture Agency Finland, Finnish Cultural Foundation, Frame and is currently working on a 1-year grant (Art and Culture Agency). Her recent performances have been at RE.M'A festival Togo, West-Africa, Centre d'art hybride SOMA, Marseilles, Starptelpa Latvian performanceart festival in Riga and R.A.W. Myymälä2 Helsinki. Meri is an alumni of the HIAP – Helsinki International Artist Programme and numerous other residencies in Europe, Australia and recently in West-Africa.

Meri Hietala (s.1980) toimii vapaana kuvataiteilijana ja työskentelee monitaiteisesti performanssitaiteen sekä ympäristö-, installaatio-, ääni- ja videotaiteen parissa. Hän tekee paikkasidonnaisia teoksia, joissa yhdistyvät performanssi, ääni ja kierrätysmateriaalit. Hietalan taiteen keskiössä on ympäristön ilmiöiden ja elementtien (erityisesti vesi), animismin ja rituaalien, unien ja äänen tutkiminen keho- ja äänimodein. Hän myös tutkii perinteisiä käsityömenetelmiä ja -materiaaleja tuoden niitä kokeellisesti osaksi taideteoksiaan. Hän on osallistunut näyttely- ja performanssitaidetoimintaan kansainvälisesti vuodesta 2007 alkaen, saanut useita apurahoja, työskennellyt lukuisissa taiteilijaresidensseissä sekä tehnyt taideteoksia ja interventioita julkiseen tilaan Euroopassa, Australiassa, Amerikassa ja viimeisimpänä Länsi-Afrikassa. Hietala on koulutukseltaan Taiteen Maisteri (Aalto-yliopisto Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu Ympäristötaide, 2014) ja pedagogi (HAMK 2018). Hän on myös tuottanut ja ohjannut kansainvälisiä monitaiteisia tapahtumia ja työpajoja sekä ollut perustamassa Woikka Contemporary -galleriaa.

Tianjun Li

Free as Birds: Migrating (2024)

4K Video, Stereo Sound

Duration: 5:29

Free as Birds: Migrating draws parallels between the disrupted journeys of migratory birds and those of human immigrants in the context of global deforestation and increasingly restrictive border regimes, examining displacement, adaptation, and the formation of identity across shifting landscapes. The artist incorporates field recordings from Helsinki immigration offices, where automated announcements struggle to pronounce immigrant names, alongside rhythmic sounds of trains, airplanes, and birds in flight. These recordings form a layered sonic environment that reflects bureaucratic friction, transit, and circulation.

Using AI language models, the artist translates these songs into bird-like vocal structures, exposing the limits of technology in processing cultural memory and emotional nuance. Elements of Finnish vocalization are woven into the compositions, reflecting the artist's ongoing process of learning the language as an immigrant. The gradual acquisition of this "new bird language" mirrors the embodied experience of negotiating identity in an unfamiliar social and linguistic environment.

Free as Birds: Migrating rinnastaa muuttolintujen häiriintyneet muuttomatkat ja ihmisten maahanmuuttoon liittyvät kokemukset globaalin metsäkadon ja yhä rajoittavampien rajajärjestelmien kontekstissa. Teos tarkastelee siirtymistä, sopeutumista ja identiteetin muodostumista muuttuvissa maisemissa.

Taiteilija yhdistää kenttätallenteita Helsingin maahanmuuttovirastoista, joissa automatisoidut kuulutukset kamppailevat maahanmuuttajien nimien lausumisen kanssa, sekä junien, lentokoneiden ja lentävien lintujen rytmisiä ääniä. Nämä tallenteet muodostavat kerroksellisen ääniympäristön, joka heijastaa byrokraattista kitkaa, kauttakulkua ja kiertokulkua.

AI-kielimalleja hyödyntäen taiteilija muuntaa nämä laulut linnunomaisiksi äänirakenteiksi ja tuo samalla esiin teknologian rajat kulttuurisen muistin ja tunteiden hienovaraisten merkitysten käsittelyssä. Sävellykseen liittyy suomalaisen puheen ja ääntämisen elementtejä, jotka heijastavat taiteilijan käynnissä olevaa prosessia kielen oppimisessa maahanmuuttajana. Tämän "uuden lintukielen" vähittäinen omaksuminen rinnastuu keholliseen kokemukseen identiteetin neuvottelemisesta vieraassa sosiaalisessa ja kielellisessä ympäristössä.

Tianjun Li (CN/FI, 1999), also known as Timjune, is a Finland-based interdisciplinary artist whose practice integrates lens-based media and the human vocal tract. Working with an expansive four-octave vocal range and synesthetic translation, the biological body functions as a trans-species acoustic interface. Li holds a Master of Arts in Visual Cultures, Curating, and Contemporary Art, with a minor in Sound in New Media, from Aalto University.

Li's artistic work has been supported by Arts Promotion Centre Finland, Saastamoinen Foundation, Frame Contemporary Art Finland, and Espoo Artist Grant, and they have been awarded residencies and fellowships, including Kone Foundation's Saari Residence (FI) and Nordic Culture Point's B28 Residence (FI). Their works have been exhibited and performed internationally, and their upcoming solo exhibition will be held at Forum Box (FI) in 2026.

Tianjun Li (CN/FI, 1999), joka tunnetaan myös nimellä Timjune, on Suomessa asuva monialainen taiteilija. Hänen taiteellinen työskentelynsä yhdistää linssipohjaista mediaa ja ihmisen ääniväylää. Li hyödyntää laajaa neljän oktaavin äänialaa ja synesteettistä kääntämistä. Biologinen keho toimii lajirajat ylittävänä akustisena rajapintana. Li on valmistunut taiteen maisteriksi Aalto-yliopistosta, pääaineenaan Visual Cultures, Curating, and Contemporary Art ja sivuaineenaan Sound in New Media.

Taiteen edistämiskeskus, Saastamoisen säätiö, Frame Contemporary Art Finland ja Espoon taiteilija-apuraha ovat tukeneet Lin työskentelyä. Hänelle on myönnetty residenssejä ja apurahoja, joihin lukeutuvat Koneen Säätiön Saaren residenssi (FI) ja Pohjoismaisen kulttuuripisteen B28-residenssi (FI). Hänen teoksiaan on esitetty kansainvälisesti. Lin yksityisnäyttely järjestetään Forum Boxissa (FI) vuonna 2026.

Aino Karstinen

ja minusta kuultaa (*and from me it gleams*) (2025)

The performance will take place at Turku University of Applied Sciences, Arts Academy Studio Stage on Saturday, 3 October 2026 at 5 pm.

Choreography and dance: Aino Karstinen

Supported by: City of Kotka, Regional Dance Centre of Western Finland (residency support)

Photography: Emma Karppi

Video: Juuso Kenttälä

Photo: Alexandra Isaenko

to gleam: "To glow faintly, or to shine with light or colour".
and from me it gleams is a dance for me and you. It is about shimmering everything the body has gathered and held along its journey.

it is bending and reaching, looking for new space and limits. It collapses and gathers together again. And from me it gleams."

Combining contemporary dance, acrobatics, and floorwork, the work is grounded in the physical challenging of the body and the interpretative openness of movement. Rather than proposing a narrative, the work searches for embodied poetry and empathy, writing its own love song on stage.

kuultaa: "Säteillä himmeästi tai loistaa valoa tai väriä."

"ja minusta kuultaa (and from me it gleams) on tanssi minulle ja sinulle. se on kaiken sen hohtamista mitä keho on matkaltaan kerännyt ja säästänyt. se on taipumista ja hapuilua, uuden tilan ja äärirajojen etsimistä. se romahtaa ja kokoaa uudelleen. ja se kuultaa minusta."

Nykytanssia, akrobatiaa ja lattiatyöskentelyä yhdistelevä tanssiteos pohjautuu kehon fyysiselle haastamiselle ja liikkeen tulkinnanvaraisuudelle. Teos ei ehdota tarinaa, vaan se etsii kehollista runollisuutta ja empatiaa, ja kirjoittaa oman rakkauslaulunsa näyttämölle.

Aino Karstinen (b.1999) is a mover and facilitator—a dance artist and pedagogue. She is inspired by encounters, touch, and tensions between people. Her work often brings dance into communities and places where it is not usually seen. She is interested in dance that draws the audience close and turns movement into a shared experience. Her choreographic thinking grows from stories, characters, and moments when everyday life opens into something both familiar and new. Aino Karstinen seeks intimacy, playfulness, detail, flow, and physicality, often combining movement with text so that words and dance intertwine like poetry on stage. Her work engages with local identity, cultural heritage, and accessibility, creating meaningful experiences for diverse audiences. She aims to focus primarily on artistic work as a choreographer, guided by values of gentle pedagogy, dance education, and audience engagement.

Aino Karstinen (s.1999) on liikkuja ja liikuttaja – tanssitaiteilija ja –pedagogi. Hän liikuttuu kohtaamisista, kosketuksesta ja ihmisten välisistä jännitteistä. Karstinen on kiinnostunut tanssista, joka kutsuu yleisön lähelle ja muuttaa liikkeen jaetuksi kokemukseksi. Hän etsii intiimiyyttä, leikkisyyttä, yksityiskohtia, virtausta ja fyysisyyttä yhdistäen työskentelyssään liikkeen ja tekstin, niin että sanat ja tanssi kietoutuvat yhteen kuin runo lavalla. Karstinen työskentelee aktiivisesti maakuntalaisuuden, kotiseudun ja kulttuuriperinnön äärellä luoden samaistumispintoja monimuotoisille yleisöille

FORMS OF PRESENCE

Exhibition opening *Avajaiset* 1.10.2026, 17.00
Opening times *Näyttely avoinna* 2.-18.10.2026
Wed-Fri *ke-pe* 12-17, Sat-Sun *la-su* 12-16
Performative weekend *Esitysviikonloppu* 3.-4.10.2026

Forms of Presence is a series of final exhibitions for the Professional Media Presence project around Europe. The local exhibition, Proximities, will be presented at Köysiratagalleria of the Arts Academy at Turku University of Applied Sciences in October 2026.

Forms of Presence on Professional Media Presence -hankkeen päättävien taidenäyttelyiden sarja eri puolilla Eurooppaa. Sarjan paikallinen näyttely, Proximities, on esillä Turun AMK:n Taideakatemian Köysiratagalleriassa lokakuussa 2026.

In addition to the exhibition presented at Köysiratagalleria, the exhibition series includes Forms of Presence virtual exhibition, which will be opened simultaneously on 1.10.2026-31.5.2027.

Köysiratagalleriassa nähtävän näyttelyn lisäksi näyttelysarjaan kuuluu hankkeen yhteinen Forms of Presence -virtuaalinäyttely, joka on esillä 1.10.2026-31.5.2027.

ARTISTS IN EXHIBITION

MERI HIETALA
JENNI HONKAMAA
AINO KARSTINEN
TIANJUN LI
KIRSI-MARJA MOBERG
MIRADONNA SIRKKA
TUULIA SOININEN
ALEXANDRA STROGANOVA
LEDA VANEVA

CURATORS

SUVI LEHTINEN,
KIRSI-MARJA MOBERG,
ANNI SUNDBACKA, LEDA VANEVA
& ANNA KUUSELA

ARTISTS IN VIRTUAL EXHIBITION

MERI HIETALA
TIANJUN LI
GIORGIA LOLLI
KIRSI-MARJA MOBERG
MIRADONNA SIRKKA
TUULIA SOININEN
ALEXANDRA STROGANOVA
LEDA VANEVA

1.-18.10.

2026

ARTS ACADEMY, TURKU UAS

LINNANKATU 56

TURKU

MORE INFORMATION

pmpproject.turkuamk.fi

Co-funded by
the European Union

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.